

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/131/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010601
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2122010601.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. , v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 18.06.2025, č. k. 10T/5/2022-323, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.12.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) uznesením zo dňa 18.06.2025, č. k. 10T/5/2022-323 rozhodol o osvedčení sa odsúdeného A. B. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia takto:

„Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona sa odsúdenému A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXXX/XX nariaďuje výkon trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, ktorý bol odsúdenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 10T/5/2022 zo dňa 19. septembra 2022, právoplatným dňa 7. októbra 2022. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.“

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú do dňa rozhodnutia tunajšieho súdu neodôvodnil.

2. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

3. Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

4. Prvostupňový súd odôvodnil napadnuté uznesenie tým, že :

- a) Trestným rozkazom prvostupňového súdu Trnava z 19. septembra 2022, sp. zn. 10T/5/2022, právoplatným 7. októbra 2022 bol A. B. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený trest

odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Súčasne mu súd uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s., škodu vo výške 393,44 eur.

b) V posudzovanej trestnej veci plynula odsúdenému skúšobná doba od 8. októbra 2022 do 8. októbra 2024. Za účelom rozhodnutia o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu, resp. o nariadení výkonu trestu, prvostupňový súd vykonal dňa 18. júna 2025 verejné zasadnutie, na ktorom odsúdeného vypočul a oboznámil trestný rozkaz prvostupňového súdu z 19. septembra 2022, sp. zn. 10T/5/2022, správu poisťovne Dôvera, a. s., správy a lustrácie na odsúdeného, ako aj aktuálny odpis registra trestov. Zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru v Trnave zo 16. mája 2025 vyplynulo, že odsúdený má od 7. októbra 2022 evidované priestupky zo dňa 12. októbra 2024, 21. januára 2024, 21. augusta 2023, 10. apríla 2023. V súčasnosti nie je trestne stíhaný, avšak v správe je uvedené, že k menovanému sú často privolané hliadky polície, pričom je takmer vždy pod vplyvom alkoholu, vždy sa správa agresívne, arogantne, povýšenecky, neúctivo, vyhráža sa a vulgárne uráža príslušníkov polície. Zo správy Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, Odbor kriminálnej polície z 30. apríla 2025 vyplynulo, že odsúdený neprechádza v ich evidencii od 7. októbra 2022 ako trestne stíhaná osoba. Zo správy Generálneho riaditeľstva ZVJS z 29. apríla 2025 vyplynulo, že A. B. väzbu ani trest odňatia slobody na území Slovenskej republiky v minulosti nevykonával a ani v súčasnosti nevykonáva. Z odpisu z registra trestov súd zistil, že odsúdený má evidované 2 (dva) záznamy:

- odsúdenie prvostupňovým súdom, sp. zn. 9T/36/2018, výtržníctvo, podmienený trest, na páchatela sa hľadá akoby nebol odsúdený,
- odsúdenie prvostupňovým súdom, sp. zn. 10T/5/2022, výtržníctvo, ublíženie na zdraví, podmienený trest.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni mal prvostupňový súd za preukázané, že počas skúšobnej doby mal odsúdený príjem plynúci zo závislej činnosti len počas mesiacov 5/2023 - 6/2023 a 07/2023-09/2023, kedy bol vedený u zamestnávateľa A. F. - Výroba a distribúcia nealko nápojov. Dôchodok, ani dávky nemocenského, úrazového poistenia, poistenia v nezamestnanosti nepoberá. Zo správy poškodenej poisťovne Dôvera, zdravotná poisťovňa, a. s. vyplynulo, že odsúdený dlžnú sumu uhradil dňa 24. mája 2023. Z výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyplynulo, že odsúdený sa v skúšobnej dobe dopustil troch priestupkov, a to:

- dňa 10. apríla 2023 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (hrubé, vulgárne správanie, neochota zaplatiť útratu v pohostinstve), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur,
- dňa 21. augusta 2023 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (hrubé správanie), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur,
- dňa 21. januára 2024 priestupku proti verejnému poriadku (neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa pri výkone jeho právomoci), za ktorý bol napomenutý.

c) Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že vedel, že mu plynie skúšobná doba. Vždy, keď mal takýto problém, bol pod vplyvom alkoholu, nikdy nemal s nikým problém, keď bol triezvy. Problémom bola partia, vždy niečo popili. S alkoholom skončil nadobro, dva týždne dozadu sa s priateľkou presťahoval do G., hľadá si prácu. Alkoholom sa nechytí dlhšiu dobu, lebo mu prinášal len problémy. Svoje chyby si uvedomil, preto s tým skončil. Momentálne jazdí na taxíku, nemá však na to papier, hľadá si v Bratislave prácu a chce ísť od týchto problémov preč. Nechce povedať, že alkohol ho ospravedlňuje, ale vždy sa to tak stalo, bral by aj predĺženie podmienky.

d) Pri posudzovaní otázky, či sa podmienne odsúdený osvedčil, možno hodnotiť len okolnosti, ktoré nastali v skúšobnej dobe. Súd hodnotí správanie sa odsúdeného predovšetkým s poukazom na priestupkové a trestné konania, ktoré sa voči odsúdenému v skúšobnej dobe vedú a teda či odsúdený viedol riadny život. Súd okrem toho, že prihliada na správanie sa odsúdeného počas skúšobnej doby s poukazom na priestupkové resp. trestné konania, ktoré sa voči odsúdenému vedú, zároveň skúma splnenie obmedzení a povinností, ktoré boli odsúdenému uložené.

e) Vedením „riadneho života“ sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov (R 22/1987). Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmienne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil (R 19/1976). U priestupkov spáchaných v skúšobnej dobe pritom samotný zákon rozlišuje, či spáchaný priestupok bol rovnakého

resp. obdobného charakteru ako spáchaný trestný čin, alebo či išlo o priestupok takpovediac nesúvisiaci s trestnou činnosťou, za ktorú bol páchatel' odsúdený.

f) Práve uloženie podmieneného trestu odňatia slobody malo viesť odsúdeného, aby v uloženej skúšobnej dobe osobitne dbal na to, žeby sa nedopustil protiprávneho konania a tým preukázal, že podmienené odsúdenie je dostatočné pre jeho nápravu. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život, keďže sa v priebehu dvojročnej skúšobnej doby dopustil až troch priestupkov druhovo totožných so skutkom, pre ktorý bol uznaný vinným (výtržníctvo v súbehu s ublížením na zdraví). Aj keď spáchanie jedného nesúvisiaceho priestupku počas roka skúšobnej doby možno ešte považovať za vedenie riadneho života, spáchanie čo len jediného rovnorodého priestupku v priebehu skúšobnej doby je spravidla dôvodom na nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko svedčí o tom, že ani uložený podmienený trest nepôsobil na odsúdeného dostatočne motivačne, a to ani ako výstraha pred potenciálnym nariadením trestu. V prípade ojedinelého priestupku v skúšobnej dobe je potrebné prihliadnúť aj na jeho závažnosť, avšak spáchanie troch priestupkov nemožno označiť za jednorazové vybočenie z inak riadneho života aj s prihliadnutím na to, že odsúdený sa ich dopustil opakovane (hrubé správanie) a v časovom odstupe šiestich mesiacov.

g) Možno konštatovať, že odsúdený nebol schopný urobiť počas plynutia skúšobnej doby sebareflexiu smerom k náprave spôsobu života, keď si bol vedomý, že kontrolu nad svojím správaním stráca práve pod vplyvom alkoholu, čo sa týkalo aj skutku, z ktorého bol v tejto veci uznaný vinným a podmienené odsúdený. Tvrdenie odsúdeného, že s alkoholom nadobro skončil, lebo mu prináša iba problémy, súd považoval za tendenčné a učené v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za protiprávne konania. Už podmieneným odsúdením mu bola zo strany súdu prejavovaná istá dôvera a daná možnosť, aby sám svojím správaním, bez izolácie od spoločnosti preukázal, že uložený podmienený trest bol dostatočný pre jeho nápravu, k čomu však z jeho strany nedošlo. Vychádzajúc z uvedeného dospel súd k záveru, že podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody nespĺnil svoj výchovný účel, a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody je jediný spôsob ako zabezpečiť individuálne - preventívnu a výchovnú funkciu trestu.

h) Na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

5. V prvom rade je nutné uviesť, že sťažnostný súd považuje zistenia a závery prvostupňového súdu, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom bode tohto uznesenia, za správne a preto sa s nimi v plnej miere stotožňuje. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia, v rámci ktorej posudzoval prvostupňový súd správanie sa odsúdeného na účely rozhodnutia podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona, bola odsúdenému stanovená v rámci trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a iné rozhodnutím súdu, ktoré bolo citované bode 1 tohto uznesenia. Odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil spáchania protiprávných konaní, ktoré v jednom prípade čiastočne obdobného charakteru (neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa) ako trestná činnosť, za ktorú bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody, avšak v dvoch prípadoch spočívajú v agresívnom konaní, teda v plnej miere obdobnom správaním, za ktoré bol v prejednávanej veci odsúdený. Na druhej strane však početnosť priestupkov spáchaných počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia skutočne svedčí o tom, že prístup odsúdeného k jeho povinnosti dodržiavať právne predpisy je ľahostajný. Podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody v jeho prípade nespĺnil svoj účel, teda nevyužil šancu preukázať, že si uvedomil škodlivosť svojho protiprávneho konania, za ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody, ktorého výkon mu bol podmienené odložený na skúšobnú dobu a že sa snažil zmeniť svoje správanie.

6. Sťažnostný súd pripomína, že elementárnou povinnosťou odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby bolo viesť riadny život tak, aby sa nedostal do rozporu so zákonom. Práve vedenie riadneho života je základnou podmienkou, ktorej splnenie súd skúma v rámci rozhodovania o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Nikde v zákone pritom *expressis verbis* (výslovne) obsah tohto pojmu nie je stanovený. Určuje ho len judikatúra, ktorá pod vedením riadneho života ako jeho esenciálnu súčasť rozumie nielen bezúhonnosť pri dodržiavaní právnych noriem, ale aj plnenie si iných občianskych, rodinných a pracovných povinností. Inak povedané, vedením riadneho života má zákon na mysli taký stav, keď odsúdený nepácha nielen trestné činy, ale ani priestupky. Ak podmienené odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy, najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že podmienené odsúdenie nespĺnilo svoj cieľ, a že sa neosvedčil v skúšobnej dobe, a preto je potrebné uložený trest odňatia slobody, ktorý bol podmienené odložený, vykonať. Zákon nevyklučuje, aby súd

rozhodol o nariadení výkonu trestu odňatia slobody u podmienčne odsúdeného aj vtedy, ak sa v skúšobnej dobe dopustil priestupku, za ktorý bol právoplatne postihnutý. Bude tomu spravidla tak vtedy, ak odsúdený v skúšobnej dobe spáchal viac priestupkov alebo priestupok obdobného charakteru ako je trestný čin, za ktorý mu bol pôvodne uložený podmienčný trest odňatia slobody, čo je plne v súlade s rozhodovacou praxou súdov. Pri rozhodovaní o osvedčení sa alebo neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia však musí súd v takýchto prípadoch, t. j. pri spáchaní priestupku, vždy skúmať závažnosť takéhoto protiprávneho konania a jeho okolnosti. Rozhodujúca je materiálna stránka priestupku, nie jeho právne posúdenie správnym orgánom. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že aj podľa názoru sťažnostného súdu je nesporné, že odsúdený napriek hrozbe nariadenia výkonu trestu odňatia slobody v prejednávanej veci, počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia nevedol v skúšobnej dobe riadny život, o čom svedčí skutočnosť, že sa v priebehu skúšobnej doby podmienčného odsúdenia dopustil 3 priestupkov. Predmetné protispoločenské správanie sa odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby vzhľadom na jeho druh porušeného práva a záujmu nemožno hodnotiť ako málo závažné. Zároveň tieto priestupky svojou povahou súvisia s násilnou trestnou činnosťou odsúdeného, pre ktorú mu bol uložený trest odňatia slobody. Inak povedané, odsúdenému bol uložený podmienčný trest odňatia slobody za prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, pričom v priebehu skúšobnej doby podmienčného odsúdenia sa opakovane dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu ako aj priestupkov proti verejnému poriadku, teda sa jedná o priestupky obdobného násilného charakteru ako trestné činy, pre ktoré mu bol uložený trest odňatia slobody v pôvodnom konaní. Sťažnostný súd preto vyhodnotil sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú, nakoľko takéto konanie odsúdeného svedčí jednoznačne o jeho ľahostajnom prístupe, keď nemal náležitú snahu viesť riadny život v súlade s pravidlami spoločnosti počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia.

7. Taktiež sťažnostný súd dodáva, že aj spáchanie priestupku je protiprávnym konaním, ktoré nemožno bagatelizovať. Odsúdený si bol vedomý, že v priebehu skúšobnej doby podmienčného odsúdenia je povinný viesť riadny život, pričom vedením riadneho života je aj povinnosť nepáchat priestupky, resp. akúkoľvek protiprávnu činnosť. Závažnosť priestupkov, spáchaných odsúdeným počas plynutia skúšobnej doby, nesporne poukazuje na ľahkovážny a nezodpovedný prístup odsúdeného k dodržiavaniu právneho poriadku štátu, a teda v konečnom dôsledku k vedeniu riadneho života. Vyššie opísané závažné protispoločenské správanie sa odsúdeného počas skúšobnej doby podmienčné odsúdenia je jednoznačným potvrdením, že sa počas skúšobnej doby nezmenil a jeho správanie sa nezlepšilo, v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že odsúdený nevyužil šancu danú mu prvostupňovým súdom preukázať, že jeho čin, za ktorý mu bol uložený podmienčný trest odňatia slobody, bol ojedinelým vybočením z medzí inak riadne vedeného života a súc si vedomý plynutia skúšobnej doby podmienčného odkladu výkonu trestu odňatia slobody sa opätovne dopustil protiprávneho konania, teda v danom prípade ide o podstatné porušovanie podmienok vedenia riadneho života, ktoré skutočnosti v súhrne podľa názoru sťažnostného súdu zakladajú bez ďalšieho dôvod na rozhodnutie o vykonaní trestu odňatia slobody. Týmto správaním dal odsúdený najavo, že podmienčné odsúdenie u neho neplní svoj účel a je potrebné rozhodnúť o premene trestu, aby na odsúdeného mohlo byť dôsledne pôsobené nepodmienčným trestom odňatia slobody. Podmienčný trest odňatia slobody sa pre odsúdeného ukázal ako neúčinný a nie dostatočne motivujúci k tomu, aby sa v budúcnosti nedopúšťal ďalšej protiprávnej činnosti. Výkon, pôvodne odložený, trestu odňatia slobody je teda nevyhnutný pre naplnenie požadovaného preventívneho a výchovného účinku uloženého trestu.

8. Odsúdený v konaní žiadal o ponechanie podmienčného odsúdenia v platnosti alebo osvedčenie. V tomto prípade neprichádza do úvahy ponechanie podmienčného odsúdenia v platnosti a predĺženie skúšobnej doby, a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a na skutočnosť, že skúšobná doba podmienčného odsúdenia uplynula dňa 08.10.2024, pričom takýto postup by ani podľa názoru sťažnostného súdu v danom prípade nebol dostatočný, vzhľad k vyššie popísaným skutočnostiam.

9. Na základe vyššie uvedeného vyhodnotil sťažnosti súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu ako správne a zákonné. Rozhodnutie prvostupňového súdu bolo vydané v rámci zákonnej lehoty jedného roka, uvedenej v ustanovení § 50 ods. 5 Trestného zákona. Sťažnosť odsúdeného posúdil v celom rozsahu ako nedôvodnú a preto ju podľa ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.